

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 82/15
Λουξεμβούργο, 9 Ιουλίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-63/14
Επιτροπή κατά Γαλλίας

Η Γαλλία παρέβη τις υποχρεώσεις της μη ανακτώντας την ενίσχυση 220 εκατομμυρίων ευρώ που είχε χορηγηθεί στην SNCM για ορισμένες υπηρεσίες θαλάσσιας μεταφοράς μεταξύ Μασσαλίας και Κορσικής

Η Société Nationale Corse-Méditerranée (SNCM) είναι γαλλική ναυτιλιακή εταιρία η οποία διασφαλίζει επί τακτικής βάσεως τη σύνδεση με την ηπειρωτική Γαλλία. Με απόφαση της 2ας Μαΐου 2013¹, η Επιτροπή χαρακτήρισε ως κρατικές ενισχύσεις τις χρηματικές αντισταθμίσεις που παρασχέθηκαν στην SNCM και στην CMN («Compagnie méridionale de navigation») για υπηρεσίες θαλάσσιας μεταφοράς μεταξύ Μασσαλίας και Κορσικής για τα έτη 2007-2013 στο πλαίσιο συμβάσεως δημόσιας υπηρεσίας. Μολονότι οι αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην SNCM και στην CMN για τις μεταφορικές υπηρεσίες που παρέχονται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (η λεγόμενη «βασική» υπηρεσία) θεωρήθηκαν συμβατές με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θεώρησε ασύμβατες τις αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην SNCM για τις υπηρεσίες που παρέχονται από την εταιρία αυτή κατά τις περιόδους αιχμής (η λεγόμενη «συμπληρωματική» υπηρεσία).

Η Επιτροπή διέταξε τότε την ανάκτηση των ασύμβατων ενισχύσεων, και συγκεκριμένα ενισχύσεων συνολικού ποσού 220 εκατομμυρίων ευρώ². Η ανάκτηση αυτή έπρεπε να πραγματοποιηθεί εντός 4 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της αποφάσεως, δηλαδή το αργότερο στις 3 Σεπτεμβρίου 2013. Το καλοκαίρι του 2013, η Γαλλία και η SNCM άσκησαν ή κάθε μία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως αυτής³. Οι προσφυγές αυτές εξακολουθούν να εκκρεμούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι, εφόσον οι προσφυγές ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα, η Γαλλία οφείλει να συμμορφωθεί προς την απόφαση της 2ας Μαΐου 2013 εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Διαπιστώνοντας ότι η Γαλλία 1) δεν έλαβε εμπροθέσμως τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από την SNCM τις κρατικές ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την εσωτερική αγορά, 2) δεν ακύρωσε την καταβολή των συγκεκριμένων ενισχύσεων από την ημερομηνία κοινοποίησής της αποφάσεως, δηλαδή από τις 3 Μαΐου 2013, και 3) δεν ενημέρωσε την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως, για τα μέτρα που έλαβε για τη συμμόρφωσή της προς την απόφαση αυτή, η

¹ Απόφαση 2013/435/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22843 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στη Société Nationale Corse Méditerranée και στην Compagnie Méridionale de Navigation.

² Υπενθυμίζεται ότι άλλα μέτρα που η Γαλλία είχε λάβει υπέρ της SNCM αποτέλεσαν το αντικείμενο αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση [T-565/08](#), βλ. Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 115/12](#) στα αγγλικά) και αποφάσεως του Δικαστηρίου της 4ης Σεπτεμβρίου 2014 (υποθέσεις [C-533/12](#) και [C-536/12](#), βλ. Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 115/14](#)). Οι αποφάσεις αυτές ακύρωσαν εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής στην οποία είχε συναχθεί, για διάφορους λόγους, ότι οι χορηγηθείσες ενισχύσεις δεν πρέπει να ανακτηθούν εις βάρος της SNCM. Ακόμη και πριν από την απόφαση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή, με νέα απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2013, διέταξε την ανάκτηση των ποσών που αφορούν οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου (η τελευταία απόφαση της Επιτροπής αφορά, και αυτή, ποσό περί τα 220 εκατομμύρια ευρώ). Η SNCM άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αμφισβητήσει τη νέα απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2013 (υπόθεση [T-1/15](#), ακόμη εκκρεμής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

³ Πρόκειται για τις υποθέσεις [T-366/13](#) (Γαλλία κατά Επιτροπής) και [T-454/13](#) (SNCM κατά Επιτροπής).

Επιτροπή άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Γαλλίας για τη διαπίστωση παραβάσεως κράτους μέλους.

Η Γαλλία υποστηρίζει ειδικά ότι της ήταν αδύνατον να εκτελέσει την επίμαχη απόφαση επειδή η SNCM θα ετίθετο υπό δικαστική εκκαθάριση, πράγμα που θα προκαλούσε σοβαρή διατάραξη της δημόσιας τάξεως (όπως στο παρελθόν με απεργιακές κινητοποιήσεις, αποκλεισμό του λιμένα της Μασσαλίας και κίνδυνο δυσκολίας εφοδιασμού της Κορσικής με είδη πρώτης ανάγκης) και, επομένως, κίνδυνο ρήξεως της εδαφικής συνέχειας με την Κορσική. Επιπλέον, ο αφανισμός της SNCM θα καθιστούσε αναγκαία τη σύναψη νέας συμβάσεως αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας με άλλον επιχειρηματία που οπωσδήποτε δεν θα διέθετε αμέσως τα υλικά μέσα και τους ανθρώπινους πόρους για να ικανοποιήσει τις ανάγκες της αναθέσεως, πράγμα που και αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει κίνδυνο όσον αφορά την εδαφική συνέχεια.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο δέχεται την ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή για τη διαπίστωση παραβάσεως κράτους μέλους.**

Το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι **η Γαλλία δεν είχε λάβει**, κατά τη λήξη της προθεσμίας που είχε τάξει η Επιτροπή (3 Σεπτεμβρίου 2013), **τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των παράνομων ενισχύσεων**. Μόλις στις 7 και 19 Νοεμβρίου 2014 η Γαλλία εξέδωσε δύο τίτλους βεβαιώσεως εσόδων έναντι της SNCM, για ποσό περί τα 198 εκατομμύρια ευρώ (κατώτερο των 220 εκατομμυρίων ευρώ τα οποία προβάλλει η Επιτροπή), χωρίς όμως να χωρήσει η είσπραξη των παράνομων ενισχύσεων. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η απλώς και μόνον έκδοση εκτελεστών τίτλων δεν μπορεί να θεωρηθεί ανάκτηση της παράνομης ενισχύσεως.

Επιπλέον, το Δικαστήριο εκτιμά ότι **η Γαλλία δεν βρισκόταν σε απόλυτη αδυναμία ανακτήσεως των ενισχύσεων**. Όσον αφορά το επιχείρημα περί διαταράξεως της δημόσιας τάξεως, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Γαλλία δεν απέδειξε ότι, αν χρειαζόταν, δεν θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τέτοιες αναταραχές με τα μέσα που διαθέτει. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι λόγω παράνομων ενεργειών υπάρξει μακράς διάρκειας αποκλεισμός των θαλάσσιων συγκοινωνιών με την Κορσική, ουδέν εκ των στοιχείων που προσκόμισε η Γαλλία καθιστά δυνατό να θεωρηθεί ότι η σύνδεση της Κορσικής με την ηπειρωτική Γαλλία θα ήταν αδύνατη μέσω άλλης θαλάσσιας οδού ή αεροπορικώς, οπότε θα μπορούσε να συνεχιστεί ο εφοδιασμός του νησιού αυτού με είδη πρώτης ανάγκης.

Όσο για τα ενδεχόμενα προβλήματα που θα απέρρεαν από τη σύναψη νέας συμβάσεως αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Γαλλία δεν απέδειξε περιστάσεις που επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι μείωση της κινήσεως στις θαλάσσιες συγκοινωνίες μεταξύ Μασσαλίας και Κορσικής θα είχε συνέπειες τέτοιας εκτάσεως ώστε να μπορεί να θεωρηθεί απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως της επίμαχης αποφάσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει, αφενός, ότι **η Γαλλία δεν κατήργησε την καταβολή των παράνομων ενισχύσεων στις 3 Μαΐου 2013 αλλά μόνο στις 23 Ιουλίου 2013** και, αφετέρου, ότι **η Γαλλία δεν πληροφόρησε την Επιτροπή για τα ληφθέντα μέτρα εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της επίμαχης αποφάσεως**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

www.curia.europa.eu